

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 27, No 4 (1976)

***Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ**
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1976:
 Κων. Τερλατζής

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἰρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Λουκάς Ἐσταθίου, Ζαλοκώστα 30, Χαλάνδρι
**Μέλη Συν/κῆς Ἑκπ.:
 Χ. Παππούς,
 Μ. Μαστρογιάννη
 Κ. Σαταρίδης
 Α. Σεϊμένης**
**Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση:
 ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Ε.Π.Ε.
 Ζαλοκώστα 5 - Ἀθήναι - Τηλ. 3631.675**
ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι
ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Δεκέμβριος 1976

Ταξ. Διεύθυνσις:
 Ταξ. Θυρίδ. 546
 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον
 Ἀθήναι

Συνδρομαί:

Ἐτήσια ἑσωτερικῶν	δρχ.	300
Ἐτήσια ἑξωτερικῶν	»	450
Ἐτήσια φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	100
Ἐτήσια φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	150
Τιμὴ ἐκάστου τεύχους	»	75
Ἰδρύματα κλπ.	»	500

Address: P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction: Dr. L.Efstathiou
 Zalokosta 30,
 Halandri
 Greece

Subscription rates:
 (Foreign Countries)
 \$ U.S.A. 15 per year.

Δελτίον ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
 ΤΟΜΟΣ 27 Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος
 ΤΕΥΧΟΣ 4 1976

Bulletin OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
 SECOND PERIOD
 VOLUME 27 October - December
 No 4 1976

*Ἐπιταγῶν καὶ ἐμβόσματα δέον ὄπως ἀποστέλλονται ἐπ' ὄνοματι κ. Ἰγν. Ἀξιώτη, Ἐργαστήριον Ἴδων, Ἀγία Παρασκευῆ - Ἀττικῆς.

G. BALLARINI — Strategies de Contrôle des Pathocenoses dans les Elevages Intensifs de Veaux — (Στρατηγική τοῦ ἐλέγχου των παθοκοινοτήτων εἰς τὰς εντατικὸς ἐκτροφῆς μόσχων).

Γ. Πιτσινίδης

doi: [10.12681/jhvms.21272](https://doi.org/10.12681/jhvms.21272)

Copyright © 2019, Γ. Πιτσινίδης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Πιτσινίδης Γ. (2019). G. BALLARINI — Strategies de Contrôle des Pathocenoses dans les Elevages Intensifs de Veaux — (Στρατηγική τοῦ ἐλέγχου των παθοκοινοτήτων εἰς τὰς εντατικὸς ἐκτροφῆς μόσχων). *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 27(4), 287–289. <https://doi.org/10.12681/jhvms.21272>

Ἀναλύσεις ἐργασιῶν

Abstracts

G. BALLARINI — *Strategies de Contrôle des Pathocenoses dans les Elevages Intensifs de Veaux* — (Στρατηγική τοῦ ἐλέγχου τῶν παθοκοινοτήτων εἰς τὰς ἐντατικὰς ἐκτροφὰς μόσχων).

Ὡς παθοκοινότητα χαρακτηρίζει ὁ συγγραφεὺς τὸ σύνολον τῶν παθολογικῶν καταστάσεων αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται εἰς ἓνα πληθυσμόν.

Ἡ ἔννοια αὐτή, ὅσον ἐκσυγχρονίζεται καὶ βιομηχανοποιεῖται ἡ κτηνοτροφία ἀποκτᾷ μεγαλυτέραν σπουδαιότητα. Καὶ εἶναι φυσικὸν αὐτὸ διότι ἡ συμβίωσις τῶν ζῶων εἰς μεγάλην πυκνότητα ἐντὸς τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν βιομηχανικῶν ἐκτροφῶν δημιουργεῖ νοσολογικὰ προβλήματα τελείως διάφορα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν εἰδικὴν ἀντιμετώπισιν μὴ ἔχουσιν σχέσιν μετὴν μέχρι πρό τινος ἀντιμετώπισιν κατὰ περίπτωσιν.

Οἱ αἰτιολογικοὶ παράγοντες μιᾶς παθοκοινοτήτος προέρχονται ἀπὸ τὸ περιβάλλον, τὴν διατροφήν, τὰς μικροβιακὰς καὶ παρασιτικὰς μολύνσεις, οἵτινες δροῦν μεμονωμένως ἢ ἐν συνεργείᾳ.

Ὅταν ἐμφανισθῇ ἡ νόσος δὲν ἐνδείκνυται ἡ ἐπέμβασις κατὰ περίπτωσιν, ἀλλὰ ἡ ἀντιμετώπισις γίνεται διὰ λήψεως μέτρων τὰ ὁποῖα ἀναλόγως τῶν διαστάσεων τῆς ἐπιχειρήσεως λαμβάνουν τὸν χαρακτῆρα ἀληθινῆς στρατηγικῆς.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ παραδοσιακὴ ἐκτροφή μόσχων ἀντικαθίσταται βαθμιαίως ἐξ ἐντατικῶν ἐκτροφῶν αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦνται κυρίως ἐξ εἰσαγομένων ζῶων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ διατρεφομένων δι' ἐνσιρωμένου ἀραβοσίτου. Εἰς αὐτὰς τὰς ἐκτροφὰς ἐμφανίζονται νοσολογικὰ σύνδρομα τὰ ὁποῖα κατατάσσονται ὡς ἑξῆς:

1. Παθολογία τῆς ἐντατικοποιήσεως.

Αὕτη περιλαμβάνει: α) Τὴν παθολογίαν τοῦ νεογενήτου με σειρὰν συχνότητος, τὰς σηψαιμίας, τὰ ἐντερικὰ σύνδρομα τὰ ὀφειλόμενα εἰς ἐντεροβακτήρια (κυρίως E. Coli), τὰς πολυαρθρίτιδας, τὰς πολυορογονιτίδας, τὰς ἐντεροτοξαιμίας, τὰς παστερελλώσεις, τὰς σαλμονελλώσεις, τὰς κοκκιδιάσεις κλπ. β) Τὰ σύνδρομα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς μεθόδου τῆς ἐκτροφῆς ὡς τὰ ἀναπνευστικά, τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ καὶ μηρυκασμοῦ, αἱ μεταβολικαὶ

διαταραχαί διατροφῆς (ἐγκεφαλομαλακία, ἥπατική καὶ μυϊκὴ δυστροφία ἔλλειψις ἀνοργάνων ἀλάτων) καὶ αἱ μυκοτοξικώσεις.

2. Παθολογία τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς μικροβιακῆς ἀνάμιξεως.

Καθ' ὃν τρόπον γίνεται ἀνάμιξις τοῦ ζωϊκοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὴν δημιουργίαν ὁμοιογενῶν ὁμάδων ἐκμεταλλεύσεως εἰς καθωρισμένους χώρους, κατὰ παρόμοιον τρόπον γίνεται ἀνάμιξις καὶ τῶν λοιμογόνων παραγόντων μετὰς γνωστὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειάς.

3. Παθολογία εἰσαγωγῆς.

Πρόκειται δι' ἀσθενείας αἱ ὁποῖαι ἐνῶ δὲν ὑπῆρχαν ὅταν ἐδημιουργήθη ἡ ἐκμετάλλευσις, ἐμφανίζονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ζώων ἐξ ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰς μεταφέρουν δὲ ταῦτα εἴτε ὡς μικροβιοφορεῖς εἴτε εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐπώσεως.

Τοιαῦται ἀσθένειαι εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὰ ἔτη 1968 - 74, ἢ παραγρίπη 3, ἢ μολυσματικὴ ρινοτραχεΐτις καὶ τελευταίως τὸ ἀναπνευστικὸν σύνδρομον τὸ ὀφειλόμενον εἰς ἀδενοϊοὺς καὶ ρινοϊοὺς. Κατὰ τὰ ἔτη 1967 - 69 διεδόθησαν αἱ σαλμονελλώσεις (S. Typhi - Murgium καὶ S. Dublin) προφανῶς ἐκ μεμολυσμένων κρεαταλεύρων. Ἀργότερον ἡ νόσος τῶν βλεννογόνων καὶ μία διάρροια ἐξ ἰοῦ ἔλαβον μεγάλην διάδοσιν.

Μεταξὺ τῶν νόσων εἰσαγωγῆς, ἡ λοιμώδης κερατοεπιπεφυκίτις, αἱ ψῶραι καὶ αἱ τριχοφυτιάσεις λαμβάνουν μεγάλην ἔκτασιν κυρίως εἰς τὰς φυλάς κρεατοπαραγωγῆς.

Ὅλαι αὗται αἱ ἀσθένειαι πρέπει νὰ ληφθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ὅταν πρόκειται νὰ ὀργανωθῇ ἕνας ἀποτελεσματικὸς ἔλεγχος διὰ τὴν καταπολέμησίν των.

Ἡ στρατηγικὴ τοῦ ἐλέγχου τῶν παθοκοινοτήτων περιλαμβάνει:

1. Ἐπιμελημένην καὶ συστηματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὄρων ὑγιεινῆς τῆς ἐκτροφῆς.
2. Αἰτιολογικὴν διερεύνησιν τῆς νοσηρότητος καὶ θνησιμότητος: Ἱστορικόν, νεκροψίαν συστηματικὴν ἐφ' ὄλων τῶν ὀργάνων, λήψιν παθολογικῶν ὑλικῶν καὶ ἀποστολὴν εἰς ἐργαστήρια διὰ βιοχημικὰς ἰολογικὰς, μικροβιολογικὰς καὶ παρασιτολογικὰς ἐξετάσεις.
3. Στατιστικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν δεδομένων τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν νοσηρότητα, τὴν θνησιμότητα, τὰς αἰτίας καὶ τὰς συνθήκας ἀσθενειῶν τῶν μόσχων. Ἐπ' αὐτοῦ δέον ὅπως ἡ ἐπιχείρησις ἔχη τὴν δυνατότητα νὰ ἐπεξεργάζεται τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καὶ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιβοηθοῦν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς καταστάσεως ὑγείας τῶν ζώων.

4. Τὴν κατάρτισιν ἑνὸς προγράμματος, κατὰ προτεραιότητα, ἀναλόγως τοῦ προεξάρχοντος αἰτίου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν (φυλή, ἐνσταυλισμός, διατροφή, εἶδος ἐπιχειρήσεως κλπ.).

Τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα δεόν ὅπως τελεῖ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν ἑνὸς κτηνιάτρου εἰδικοῦ τῶν μεγάλων ἐκτροφῶν ἐν συνεργασίᾳ πάντοτε μετὰ τοῦ Δ/ντοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως.

Γ. Πιτσινίδης

